

Lag om alkoholutandningsprov;

SFS 1976:1090

Utkom från trycket
den 29 dec. 1976

utfärdad den 22 december 1976.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives följande.

1 § Alkoholutandningsprov får företagas på den som skäligen kan misstänkas för brott som avses i 4 § lagen (1951: 649) om straff för vissa trafikbrott. Detsamma gäller annat brott, varå fängelse kan följa, om provet kan ha betydelse för utredning om brottet.

2 § Alkoholutandningsprov får rutinmässigt företagas på

1. förare av motorfordon som stoppas vid i förväg beordrad trafikkontroll,

2. den som kan antagas under förande av motorfordon ha, med eller utan skuld, haft del i uppkomsten av trafikolycka,

3. den som kan misstänkas för att under förande av motorfordon ha begått brott enligt 1–3 § lagen (1951: 649) om straff för vissa trafikbrott eller sådan enligt vägtrafikkungörelsen (1972: 603) straffbelagd förseelse som avser

a. färdhastighet,

b. skyldighet att stanna fordon,

c. skyldighet att ha föreskriven fordonslykta tänd.

Bestämmelserna i första stycket om förare av motorfordon gäller även förare av terrängmotorfordon, traktor med släpfordon och spårvagn.

3 § Alkoholutandningsprov företages av polisman. Provtagningen skall ske på sätt som ej utsätter den på vilken provet företages för allmän uppmärksamhet. Om särskilda skäl ej föranleder annat, skall provet företagas i täckt fordon eller inomhus i avskilt rum.

Alkoholutandningsprov enligt 2 § får företagas endast på eller i nära anslutning till den plats där kontrollen eller polisingripandet äger rum.

4 § Vägrar den på vilken alkoholutandningsprov skall företagas att medverka till sådant prov får blodprov tagas och läkarundersökning för utrönande av alkoholpåverkan äga rum.

¹ Prop. 1975/76:162. JuU 1976/77:15, rskr 94.

SFS 1976: 1090

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1977.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

SVEN ROMANUS
(Justitiedepartementet)

